

Шанують лиш того народи

Микола Руденко

Шанують лиш того народи,
Хто власну ниву розорав.
Талант — це вогнище Свободи
На тлі нікчемних рабських вправ.

Це Слова горде володіння,
Де дух народний не зачах.
Талант без мужності — падіння
В земного людства на очах.

Коли ж ми всі схиляєм лоба
Біля чиновного стола,
Де доля діда-хлібороба
Для себе прав не здобула?

А непідкупний вірш-недрема
Мовчить, води набравши в рот,—
Тоді це лихо не окреме,
Тоді вже винен весь народ.